

Az EK 45. cikk értelmében vett „közhatalom” fogalmának a jelentésére vonatkozó kérdés megválaszolásához elsőként a nemzeti jogi értelmezést kell vizsgálni. Azon tevékenységek tekintetében, amelyek nem számítanak valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységek közé, nem lehet a kivételre hivatkozni még akkor sem, ha ugyanazok a tevékenységek a többi tagállamban a közhatalmi tevékenységek részét képezik. Másrészt az EK 45. cikk értelmében vett közhatalom fogalmának és terjedelmének az értelmezését a közösségi jog szintjén kell meghatározni, a jelentését a Bíróságnak kell önállóan és egységesen értelmeznie. Az, hogy az osztrák jogalkotók és az osztrák bíróságok a közjegyzők tevékenységeit főszabály szerint a nemzeti közhatalom gyakorlásában való részvételnek tekintik, nem jelenti azt, hogy e tevékenységek emiatt a szigorúbb közösségi jogi megítélés szerint kivételt képezhetnének a letelepedés szabadsága alól. Valamely alapvető szabadság alóli kivétel tekintetében az EK 45. cikk (1) bekezdését ugyanis megszorítóan kell értelmezni.

Az integráció jelenlegi helyzetében jelentős nehézséget jelentene a közjegyzői tevékenységekre vonatkozó állampolgársági követelménynek a tartalmi igazolása. E tevékenységek közül, még ha azokat közhatalmi jellegűnek kellene is tekinteni, egyik sem feltételez az állammal fennálló olyan különleges összetartozást, mint az az állampolgárság sajátja. Ugyanígy kevésbé kötődik ezekhez a tevékenységekhez annak a kockázata, hogy a közhatalmi jogkörök gyakorlása és az államhatalmi eszközök alkalmazása a belföldiekkel konfliktusok kialakulásához vezet.

Az Osztrák Köztársaság által az állampolgársági követelmény igazolása érdekében felsorolt tevékenységek – a jogi jelentőségű tények és a jogügyletek okiratba foglalása, az okiratok végrehajtási záradékkal való ellátása, valamint a jogi tanácsadás és a Gerichtskommissar-i [bíróági megbízotti] tevékenység – nem bizonyulnak elegendőnek az EK 45. cikk alkalmazásának az igazolásához. Amennyiben a közjegyzők bármilyen mértékben is rész vesznek a közhatalom gyakorlásában, ez csupán közvetett módon történik. A közhatalom gyakorlása ezenfelül nem tévesztendő össze a közérdekű tevékenységekkel. A közhasznú jelleg nem feltétlenül a közhatalom gyakorlásának a jellemzője: az olyan tevékenységek, amelyeket a közjó, és nem az egyének érdeke érdekében végeznek, nem feltételezik szükségszerűen a közhatalmi jogosítványok átruházását. Míg a közhatalom gyakorlásának a tényleges gyakorlása tehát fenntartható a tagállam saját állampolgárai számára, valamely adott közérdekű tevékenység oly módon is gyakorolható, mint például a jogvitát megelőző jogalkalmazás esetében, hogy a szakma gyakorlásának megkezdése, illetve a szakmai kötelezettségek különleges szabályok és különleges ellenőrzés tárgyát képezik.

A Bizottság tehát úgy véli, hogy az ausztriai közjegyzők által gyakorolt tevékenységek közül – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – egyik sem minősül az ítélezési gyakorlat értelmében a közhatalom gyakorlásához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó tevékenységnek.

2008. február 12-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-54/08. sz. ügy)

(2008/C 107/24)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. Støvlbæk és G. Braun, meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel a Bundesnotarordnung (szövetségi közjegyzői rendtartás) 5. §-ában a közjegyzői szakma gyakorlásának megkezdésére való jogosultságot a német állampolgárság feltételéhez köti, nem teljesítette az EK 43. és 45. cikkből eredő kötelezettségeit;
- állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel a 89/48/EGK irányelvet (ill. a 2005/36/EK irányelvet) a közjegyzői szakma vonatkozásában nem ültette át, nem teljesítette az ezen irányelvekből és az EK 43. és 45. cikkből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 43. cikk szerint tilos a letelepedés szabadságát korlátozó jogszabályokból származó, állampolgárság alapján történő mindenfajta olyan hátrányos megkülönböztetés. Az EK 45. cikkének (1) bekezdése értelmében a letelepedési jogra vonatkozó fejezet nem alkalmazható a valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához tartósan vagy időlegesen kapcsolódó tevékenységekre.

A Bundesnotarordnung szerint Németországban csak német állampolgárok lehetnek közjegyzők. A kérdéses rendelkezés ezáltal állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést foglal magában, és sérti a többi tagállam állampolgárainak a letelepedési szabadságát, mivel akadályozza őket a közjegyzői szakma gyakorlásában.

A Bizottság álláspontja szerint a közjegyzői tevékenységek nem tartoznak az EK 45. cikkben foglalt kivételek közé, a letelepedés szabadsága tehát e szakmára alkalmazandó.

Az EK 45. cikk értelmében vett „közhatalom” fogalmának a jelentésére vonatkozó kérdés megválaszolásához elsőként a nemzeti jogi értelmezést kell vizsgálni. Azon tevékenységek tekintetében, amelyek nem számítanak valamely tagállamban a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységek közé, nem lehet a kivételre hivatkozni még akkor sem, ha ugyanazok a tevékenységek a többi tagállamban a közhatalmi tevékenységek részét képezik. Másrészt az EK 45. cikk értelmében vett közhatalom fogalmának és terjedelmének az értelmezését a közösségi jog szintjén kell meghatározni, a jelentését a Bíróságnak kell önállóan és egységesen értelmeznie. Az, hogy a német jogalkotók és a német bíróságok a közjegyzők tevékenységeit főszabály szerint a nemzeti közhatalom gyakorlásában való részvételnek tekintik, nem jelenti azt, hogy e tevékenységek emiatt a szigorúbb közösségi jogi megítélés szerint kivételt képezhetnének a letelepedés szabadsága alól. Valamely alapvető szabadság alóli kivétel tekintetében az EK 45. cikk (1) bekezdését ugyanis megszorítóan kell értelmezni.

Az integráció jelenlegi helyzetében jelentős nehézséget jelentene a közjegyzői tevékenységekre vonatkozó állampolgársági követelménynek a tartalmi igazolása. E tevékenységek közül, még ha azokat közhatalmi jellegűnek kellene is tekinteni, egyik sem feltételez az állammal fennálló olyan különleges összetartozást, mint az az állampolgárság sajátja. Ugyanígy kevésbé kötődik ezekhez a tevékenységekhez annak a kockázata, hogy a közhatalmi jogkörök gyakorlása és az államhatalmi eszközök alkalmazása a belföldiekkel konfliktusok kialakulásához vezet.

A Németországi Szövetségi Köztársaság által az állampolgársági követelmény igazolása érdekében felsorolt tevékenységek – a jogi jelentőségű tények és a jogügyletek okiratba foglalása, illetve ezen okiratok bizonyító ereje, az okiratok végrehajtási záradékkal való ellátása, valamint az okiratba foglaláshoz kapcsolódó jogi tanácsadás – nem bizonyulnak elegendőnek az EK 45. cikk alkalmazásának az igazolásához. Amennyiben a közjegyzők bármilyen mértékben is rész vesznek a közhatalom gyakorlásában, ez csupán közvetett módon történik. A közhatalom gyakorlása ezenfelül nem tévesztendő össze a közérdekű tevékenységekkel. A közhasznú jelleg nem feltétlenül a közhatalom gyakorlásának a jellemzője: az olyan tevékenységek, amelyeket a közjó, és nem az egyének érdeke érdekében végeznek, nem feltételezik szükségszerűen a közhatalmi jogosítványok átruházását. Míg a közhatalom gyakorlásának a tényleges gyakorlása tehát fenntartható a tagállam saját állampolgárai számára, valamely adott közérdekű tevékenység oly módon is gyakorolható, mint például a jogvitát megelőző jogalkalmazás esetében, hogy a szakma gyakorlásának megkezdése, illetve a szakmai kötelezettségek különleges szabályok és különleges ellenőrzés tárgyát képezik.

A Bizottság tehát úgy véli, hogy a német közjegyzők által gyakorolt tevékenységek közül – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – egyik sem minősül az ítélezési gyakorlat értelmében a közhatalom gyakorlásához közvetlenül és konkrétan kapcsolódó tevékenységnek.

A High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)(Egyesült Királyság) által 2008. február 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vodafone Ltd, Telefonica 02 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd kontra Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(C-58/08. sz. ügy)

(2008/C 107/25)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)(Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Telefonica 02 Europe PLC, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Limited, Vodafone Limited

Alperesek: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Érdekelt felek: Office of Communications, Hutchison 3G (UK) Limited

Beavatkozó: GSM Association

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Érvénytelen-e a 717/2007/EK ⁽¹⁾ rendelet részben vagy egészben amiatt, hogy az EK 95. cikk nem biztosít megfelelő jogalapot?
2. Érvénytelen-e a 717/2007/EK rendelet 4. cikke (együttesen olvasva a 2. cikk a) pontjával, illetve a 6. cikk (3) bekezdésével, amennyiben ezek az eurotarifára, illetve az azzal kapcsolatos kötelezettségekre utalnak) azon az alapon, hogy a felső határ alkalmazása a kiskereskedelmi barangolási díjakra sérti az arányosság és/vagy a szubszidiaritás elvét?

⁽¹⁾ A Közösség belüli nyilvános mobiltelefon-hálózatok közötti barangolásról (roaming), valamint a 2002/21/EK irányelv módosításáról szóló, 2007. június 27-i 717/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 171., 32. o.).